

Naš Dom

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske naredne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej [naročen velja s poštino vred **ene krome** za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h. dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Ubogi francoski otroci.

Francoski list „Univers“ prinaša dve zgodbi, kateri kažeta, kako smrtno sovraštvo imajo tamošnji brezverci do vsega, kar je krščansko. Dotični list piše:

Ko so iz francoskih šol odstranili križe, dajali so stariši svojim otrokom male križce, katere so nosili na trakovih, privezanih okrog vratu. V kraju Noyers-Bocage (Noaje-Bokaž) se je inšpektor Bartono neprijazno izrazil o teh križcih. In učitelj je pisal dne 18. januarja starišem tistih otrok tako-le pismo: Gospod inšpektor je pri zadnjem nadzoru vanju zapazil, da nosijo nekateri otroci križ na prsih, hoteč s tem protestirati proti sedanjemu šolski postavi. Tako postopanje je upor zoper francoske postave in nikakor ne moremo trpeti, da bi se šolski otroci upirali postavi. Otroci ne smejo taki v šolo prihajati. Svetujte torej svojemu sinu, da v šoli križ vsaj pod obleko skrije.“

Vspreh tega pisma je bil čudovit. Drugi dan so prinesli vsi otroci križce v šolo. Učitelj jih je domu spodil. Dne 16. aprila je zvedel šolski vodja o nepostavnem ravnanju učiteljevem. Zapovedal mu je, da ne sme otrok radi tega domu goniti, če imajo križce okrog vratu. Učitelj se zato ni zmenil in je delal ravno tako kot poprej. Tudi za drugi opomin šolskega vodje ni maral. Sam naučni minister je moral poseči vmes. Zavrgel je postopanje učiteljevo kot nepostavno z odlokom dne 10. maja. A ker se učitelj še ni udal, mu je minister zapretil z kaznijo dne 25. maja. To je pomagalo.

Drugi slučaj je še bolj žalosten. V kraju Grand-Lan so se otroci pripravljali za prvo sv. obhajilo. Neki deček je pisal grehe, da bi pri spovedi nič ne pozabil. Bil je pa tako nepreviden, da je to storil v šoli. Zasačil ga je učitelj, vzel mu listek in je grehe glasno čital v šoli ter je zraven še šale uganjal.

Pač ubogi otroci v brezverni francoski šoli!

Upor v Maroku.

Pred približno enim mesecem so prišle francoske ladije pred Casablanko (beri Kasablanko) in začele streljati v mesto, ki se je drznilo upreti Francozom in umoriti delavce, ki so stavili za francoske vojake kastel (trdnjavo). Od tega časa naprej so se vršili vedno boji in praske. Francoska je poslala v mesto vojake pod poveljstvom generala Drude, da naredi v mestu red in mir. Tudi Španska je poslala tja nekoliko vojakov. Pri tem delu naj ga podpirajo vojne ladije. Casablanka je bila kmalu v oblasti Francozov, toda bila je še samo kup razvalin. Sovraštvo proti Evropejcem pa je vedno bolj naraščalo. Gorski rodovi so se začeli zbirati pred mestom in napadati Evropejce. Ti boji z gorskimi rodovi so bili

jako resni, kajti ti ljudje so že od narave jako drznega značaja, vrhutega pa jih še njih mohamedanska vera uči, da pride dotični takoj v sedma nebesa, ki pade v boju proti kristjanom. Zato so se bojevali s strastnim junaštvom. Samo vsled svojega izvrstnega orožja so še dosedaj zmagovali Francozi, pomagala jim je pa tudi težka artilerija iz ladij. Dne 3. t. m. je bil boj za Francoze skoraj usodepolen. Morali so se umakniti. Hudega poraza jih je rešila samo artilerija, ki je prizadela sovražniku grozovito škodo.

V začetku je mislila Francoska, da bo stvar kmalu poravnana, ko se bodo uporneži v Casablanci ukrotili. Sedaj pa se je upor razširil na vsa mesta in deželo ter žuga se razširiti tudi po severoafriški deželi Alžir in Tunis, ki sta pod francosko oblastjo. Vrh tega se je dal za sultana proglasiti tudi Mulej Hafid, brat sedanjega sultana Abdul-Aziza. Uporneži so ga z navdušenjem pozdravili. Za sedanjega sultana ne marajo, ker je preveč popustljiv nasproti Evropejcem.

Danes se ne more reči, kako se bo ta zadeva končala, gotovo pa je, da bo morala Francoska poslati generalu Drude mnogo vojakov, s katerimi mora korakati v sredino deželo, če hoče zadušiti ta upor.

Domače novice.

Š Pod vlak je padel dne 10. t. m. v Dobovi župan g. Ivan Zajc. Peljal se je iz Rajhenburga ter hotel izstopiti na postaji Dobova. Ker pa vlak tam ni postal, skočil je iz vlaka, padel pod kolo in obležal mrtev. Zapušča ženo in štiri otroke.

Š Hrastnik. S 1. oktobrom se otvorila tukaj 2 razreda slovenskega otroškega vrta.

Š Padeški vrh. Nekega jutra, ko se je danilo, je strela udarila v gospodarsko poslopje posestnika Marka Krajnc in zažgala. Zgorela je tudi hiša. Ne daleč od pogorišča je pa oni dan s poti v tri metre globoko brezдно padla gospodinja Pačnik p. d. Vidmarica in tam umrla.

Š Brzovlak skočil iz tira. V četrtek zjutraj ob tričetrt na tri je skočil na postaji Šternthal vsled napačne postave izogibališča brzovlak iz tira, ter je zavozil na končni tir. Lokomotiva je zdrknila na polje ter se precej poškodovala. Ponesrečil se pa ni nihče.

Š Za naša društva. Pri g. knjigovezu Bonaču v Ljubljani so sledeče knjige za znižano ceno na prodaj: Knjižnica za mladino, 40 h; Rudolf Habsburški, 40 h; Igre in pesmi za mladino, 1.60 K; Franc Jožef I., 30 h; Baron Čeharin, 30 h; Valentin Vodnika pesmi, 30 h; Materine sanje, 12 h; Sv. Ahacij, 30 h; Ciril in Metodova knjižnica, 30 h; M. Ravnikar, 20 h; Ljubezen do mamice, vez. 70 h, nevez. 50 h; Junaki, vez. 70 h, nevez. 60 h; Mučenici, 90 h; Naš cesar, 30 h; Cerkve in zvonovi v dekanatu Kranj (knjiga zgodovinske vsebine, zanimiva vzlasti za Gorenjsko), 1 K.

Š **Sv. Bolfenk** pri Središču. Dragi čitatelji „Našega Doma“! Malokdaj izveste kaj iz našega kraja. Kaj posebno zanimivega tukaj ni, vlada pač liberalno učiteljstvo. Vendar tukaj ni tako nazadnjaško kakor se vidi. Pri nas najdeš na pošti največ „Slovenskih Gospodarjev“, „Naših Domov“ in „Glasnikov“ itd. Žalibog tudi ne manjka „Štajerca“, katerega imajo večinoma židarji. Molčali bomo o drngih nerednostih, ki se gode tukaj.

Š **Protiveronauku v šoli**, kakor se ga sedaj pripušča država, se je izjavilo liberalno dijaštvo in učiteljstvo dne 7. septembra na shodu v Celju. Zafiteva ločitev šole od cerkve, po domače povedano: Š katehetom ven iz šole!

Š **Liberalni dijaki v Celju**. Dne 7. septembra so imeli liberalni dijaki, ali kakor se sami imenujejo, narodno-radikalni dijaki, shod v Celju, na katerem so se hvalili, da jih večina v gornjih razredih gimnazije že izgubi vero. Stariši, pazite na svoje sinove, ki jih s tolikimi stroškidažete študirati!

Š **Zgornji Dolič**. Neki mož je obgrizel ženo 1. t. m. Prišel je pijan domov in v jezi šel nad svojo ženo v hlev, kjer je kravo molzla. Da se jeze iznebi v svoji nesrečni pijanosti, začne ženo grizti. Na vpitje reve pride na pomoč sosed. Žena bo morala v bolnišnico, mož pa v blaznico. Vzrok je alkohol!

Š **Vagon na ulici**. V Mariboru je skočil dne 11. t. m. vagon iz tira in se skotal po nasipu navzdol v Mlinsko ulico, kjer je ves zlomljen obležal. Ponesrečil se ni nihče.

Š **Sv. Miklavž** pri Ormožu. Dopisnik in njegovi tovariši, ki skušajo blatiti in obrekovati našo Marijino družbo in vrle cerkvene pevke, nam je pač predobro znan, da ne bi tudi kaj o njem spregovorili. Dopisnik in njegovi tovariši naj rajši molčijo o nedolžnosti in pobožnosti, skrbijo naj raje za svojo dobro ime. S posilstvom odlikovan in z nesramnimi klofarijami nad vse hudobneže povzdignjen, trkaj, dopisnik s svojimi tovariši vred na svoja prsa, mogoče da kdo iz Marijine družbe moli za izpreobrnjenje grešnikov in da žarek milosti Božje še pravočasno prisije v temno dušo. Ali veš, zakaj je lisica rekla tistemu grozdju, ki je viselo tako visoko, da ga ni dosegla, da je kisko? Zdaj pa vas še vprašam, kako so skrbeli vaši stariši, oziroma predpostavljeni za obvarovanje nedolžnosti svojih? Ali se razumemo? Mislim, da! Ko vam bo nemirna vest počitala vaše hudobije, le oglasite se zopet v „Štajercu“ in to vam bo izvrstno izpraševanje vesti! Bog dal, da temu sledi tudi poboljšanje, pa smo si

zopet dobri. Za Marijino družbo in cerkvene pevke! Nevstrašen!

Š **Mrtvo truplo** so našli dne 9. t. m. na železnični progi med Rimskimi toplicami in Laškim trgom. Govori se, da je truplo upokojenega železniškega uslužbenca Vončina.

Š **Nogo si je zlomil** 15letni Jakob Potočnik v Sp. Dupleku. Spal je na podstrešju v senu, ponoči se mu je brčkone kaj sanjalo, da je vstal in padel v škedenj.

Š **Utonil je v Dravi** pri Ptujju nek slikarski uslužbenec tvrdke Morelly. Upal si je predaleč v Dravo, kjer ga je najbrž napadel krč.

Š **Nehvaležnost**. Posestnik Fr. Šmirmaul iz Dogoš je na potu iz Marnberga vzel k sebi na voz neznanega moža. Ko je Šmirmaul med potom zažremal, ukradel mu je nekatere stvari z voza in izginil.

Š **Surov kolesar**. Branjarja Brauhardt je povozil zvečer dne 7. t. m. v Studencih neki kolesar, ki se je peljal brez luči. Brauhardt je bil zaradi tega hud, kolesar pa ga je v odgovor pehnil v glavo, da se je povoženi nezavesten zgrudil na tla.

Š **Umor radi pravde**. Posestnik Antop Lah iz Zagorja pri Ponikvi je imel s svojima sosedoma, posestnikoma Martinom Korošcem in Matijo Ribičem, pravdo ter jo je tudi dobil. Seveda sta zmaganca Lahu takoj prisegla maščevanje: 31. m. m. je odšel Lah na sodnijo, a vrnil se ni. Žena se je začela bati za njegovo življenje ter mu šla nasproti, a na cesti je dobila le možev klobuk in palico. Napravila je takoj ovadbo na orožništvo, ki je Laha dobilo umirajočega v nekem gozdu ob okrajni cesti. Poleg njega, ki je, ne da bi se zavedel, kmalu potem umrl, so našli še popolnoma krvav krepolec, s katerim so Lahu razbili črepinjo, vrhu tega pa mu zadali še deset ran z nožem. Sum se je obrnil takoj na Korošca in Ribiča, ki sta svojo krivdo že priznala.

Koroške novice.

n **Deželni zbor koroški** je začel minoli ponedeljek 16. t. m. s svojim zasedanjem.

n **Gadje črešnje** je zavžil na manevrih neki Bošnjak. Prenesli so gav bolnišnico usmiljenih bratov v Št. Vid.

n **Samomor**. Poročnik tirolskih cesarskih strelcev vitez Laveran se je 7. t. m. ustrelil. Odpeljali so ga v celovško bolnišnico.

Dva sultana.

Abdul Aziz,
sultan maroški.

Mulei Hafiz,
brat sultana, ki se je proglasil za sultana.

Po poročilih iz Maroko so najuplivijsi rodovi v deželi Maroko na nekem zborovanju v Marrakaš proglasili mlajšega brata sedanjega sultana Abdul-Aziza, dosedanjega guvernerja v Marrakaš Mulej-Hafiz-a za sultana maroškega in sedanjega sultana pa vredi s prestola. Mulej-Hafiz je samo eno leto mlajši kakor njegov brat in zelo samozavesten. Marokanci pričakujejo, da bo napovedal sveto vojsko proti Evropejcem, drugi ga slikajo kot prijatelja Francozov, tretji, da ima svojega brata rad, in da je samo na videz prevzel krono, da reši brata.

Š **Smešnica**. V Gostilni. Gost (potem ko se je najedel in napil; natakarku): „Imate li zmenjati bankovec za 100 kron? — Natakark: „Seveda imam!“ — Gost: „Srečen ste vi! Vidite, jaz nimam niti teh par kronic, da bi vam plačal račun!“

n **Vesti o nezgodah pri vojaških vajah izmišljene.** Predsednik vojnega odseka državni poslanec Pogačnik je predpretekli teden brzojavil vojnemu ministru Schönleihu v Celovec: Z ozirom na dosedanje napore vaje in na skrajno neugodno vreme prosim vašo prevzvišenost, vplivati na to, da se nadaljni manevri odpovedo, da se preprečijo večje nesreče in bolezni. — Takoj prihodnji dan, v četrtek, dne 5. t. m., je že prejel g. poslanec odgovor vojnega ministra. Glasi se: Pogačnik, Podnart. Vesti o naporih in nesrečah izmišljene, prosim, da ste glede na skrb za čete popolnoma pomirjeni. Najudanejši Schönleih, feldcajgm. — To ministrovo brzojavko potrjuje tudi uradna preiskava, o kateri se poroča. Kar se tiče polka št. 17, je na dan silnega pohoda zbolelo 42 moških, naslednji dan pa je samo 12 bilo bolnih. Umrl ali pa težko obolen ni nihče. Po večini so bili bolni rezervisti, ki niso dolge hoje vajeni in ki si nog po predpisih ne umijejo in namažejo, vsled česar se jim napravijo na podplatih žulji, ki pa kmalu izginejo. **Vesti o nezgodah pri polku št. 7 so popolnoma izmišljene.** Od 14. voja ni skoro nihče zbolel. Vsi poveljniki imajo strogo povelje z moštvom lepo ravnati. Pri 8. voju so vse vesti izmišljene. Pri domobranskem polku št. 14 so kaznovali zgolj enega moža, ki se je neupravičeno večkrat javil za bolnega. Drugega takega slučaja ni bilo.

n **Spodnji Dravograj.** Ker je prišla pri zadnjih volitvah naša občina v slovenske roke, si prizadevajo nemčurji, da bi občino razdelili v dve: ena za Slovence, ena pa za Nemce (?). Seveda se na to ogrevajo samo kričači, ki ne plačujejo nobenih davkov, trezno misleči pa uvidijo, da je najbolje, s slovenskimi kmeti živeti v miru.

n **Cesarski manevri na Koroškem** so se letos prvikrat vršili po novem načinu. Poveljniki so imeli proste roke in ni bilo že vse naprej odločeno, kakor minula leta. Vrhovno vodstvo manevrov je bilo v rokah prestolonaslednika Franca Ferdinanda. Bojevala sta se med seboj 14. in 8. vojni kor. 14. vojni kor je vodil nadvojvoda Evgen, 8. vojni kor pa general Potiorek. Zmagal je 8. vojni kor. Na tem koru se nahajajo naši slovenski fantje.

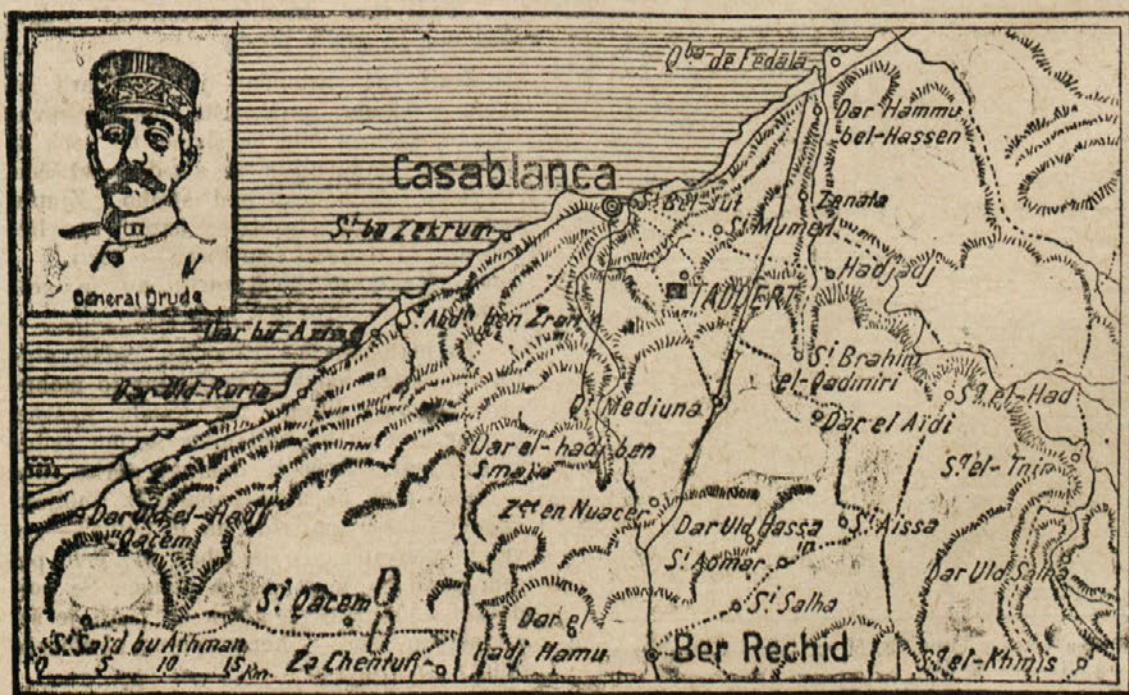
n **Nečuvn škandal** se je izvršil v Celovcu dne 1. t. m. na ukaz župana Neunerja. Družba sv. Mohorja je na svojih hišah dala v pozdrav cesarjevega prihoda razobesiti poleg cesarskih in koroških delovnih tudi slovenske zastave. Vsled tega je župan že koj popoldne, še pred prihodom cesarja, poslal nekega policaja v tiskarno Mohorjeve družbe, da se imajo slovenske zastave sneti, sicer jih hode s silo odstraniti. Ker se tej zahtevi ni ugodilo, je po-

slal župan po prihodu cesarja, proti večeru, z nova dva mestna policaja s ponovljeno zahtevo, da se morajo zastave takoj odstraniti, in ako se to prostovoljno ne stori, imata pravico, se poslužiti sile in zastave konfiscirati. Pripeljala sta v to svrhu že kar ključarja seboj in dva postreška, ki so potem, ko se vodstvo tej predrzni zahtevi ni vdalo, s silo vdrli v podstrešje dveh hiš, sneli zastave ter jih hoteli odnesti na magistrat v slavo svoje žalostne zmage in v veselje nemške cestne drhali. Na zahtevo od strani vodstva tiskarne se je naposled to storiti opustilo. V eni hiši pa tudi ključar ni bil kos, podstrešne duri odpreti, a se je naposled poslužil sekire, s katero je duri razdjal, da je mogel priti do slovenske zastave. Ljudstva se je med tem nabralo na ulici vse črno in bati se je bilo najhujšega. Lahko bi bilo nastalo pravo pravcato klanje, a bilo se je treba brzdati.

n **Dobri cesar.** Povodom svoje prisotnosti v Celovcu si je cesar postavil nov spomenik v srcu ljudi trpinov. Podaril je dobredelnim društvom: Društvu gosp. sv. Elizabete 300 K., Društvu protestantskih gosp. 300. Požarni brambi 500. Društvu za vzdrževanje otroškega vrta 350. Društvu katoliških rokodelcev 300. Društvu za nadzorovanje siromašnih solarjev 350. Društvu koroških bojevnikov (Kriegerverein) 300. Društvu veterancev 300. Podpornemu društvu za učiteljske vdove in sirote 350. Dekliški delavni šoli 350. Patronaži sv. Filipa Nerija za delavke 300. Vincencijevi družbi 300. Društvu za oskrbovanje slepcev 400. Društvu, ki vzdržuje zavod idijotov 400. Društvu za otroške vrta 200. Društvu za varstvo otrok in mladine 400. Društvu za ljudsko kuhinjo 300. Društvu za vzdrževanje zimskih toplih sob 200. Delavski bolniški blagajni 400. Trgovskemu podpornemu društvu 300. Dijaškemu podpornemu društvu za gimnazijce 200. Dijaškemu podpornemu društvu za realko 200. Društvu za oskrbovanje pohabljenih otrok 300. Za reveže v celovškem mestu 5000. Za reveže v celovski okolici 2000 K. Skupaj 14.300 K.

n **Dobrosrčni vojvoda.** Pri nekem posestniku poleg Trga služi kot hlapec in dekla neka zakonska dvojica iz Ogrske že dva meseca, a nista dobila še nobene plače. Ko je žena čula, da je nadvojvoda Evgen v Trgu, šla je tja, prišla h kuharju in mu tožila svojo revščino. Ko jo je nadvojvoda zapazil, vprašal je, zakaj se joče, in ko je zvedel vzrok, podaril ji je 20 kron; neki drug prisoten gospod dal ji je tudi 20 kron, in tako se je vsa srečna vrnila zopet domov.

Kasablanka z okolico.

Smešnice. Usmiljen učenec. Rokodelski učenec (stopi v delavnico): „Ubogimojster, ubogi mojster!“ — Mojster: „Kaj pa imaš, neumnež, ali si znorel, zakaj pa kričiš venomer: ubogi mojster?“ — Učenec: „Ker sem jaz utekel gospej mojstrovki, in si bo jezo na vas ohladila!“

Na Madjarskem. „Nohát, ali je res, da ti je Lajoš, ta lump, ukradel svinjo?“ — „Res je že, gospod sodnik, pa sva se že pobotala; hát, sem mu jaz ukradel dve svinji!“

Uradna gorečnost. Uradnik: „Kaj želite?“ — Kmetič: „Rad bi vam naznanil smrt.“ — Uradnik: „Ste li umrli vi ali imate poblastilo?“

n **Velikovec.** Vojaške vaje so se vršile v tukajšnji okolici nad teden dni. Zanimivo je opazovati raznovrstne vojake, bodisi po raznih vrstah vojaštva, bodisi po narodnostih. Dne 3. t. m. prebival je tukaj poveljnik tretjega kora, podmaršal Potiorek, lom. Czibulka, kot razsodnik, precej častnikov generalnega štaba in več generalov. Zadnje nedeljo so obiskali naš Narodni dom skoraj sami slovanski vojaki, ki so vse prostore napolnili in se prav dobro imeli. Slišali smo slovensko, češko, slovaško in hrvaško petje in govor v vseh slovanskih jezikih, ki se govorijo v Avstriji. Tako je imel Narodni dom čisto slovansko lice.

n **Borovlje.** V nedeljo dne 1. septembra so Nemci tukaj otvorili svojo narodno gostilno, ki so jo prvotno nameravali imenovati: Deutsches Heim, pa so opustili od tega imena in so jo krstili za: Rosentaler Hof. Otvoritev se je vršila čisto na tihem, brez vsake slavnosti in tudi brez frankfurtaric in hajlanja, kakor je dosedaj bilo pri njih navada. Iz tega je videti, da se je njih bojevitost precej polegla in da premišlujejo sedaj v zapuščenih dvoranah svojega zavetišča o ničnosti in minljivosti nemške slave. — Višji gozdar Rainer, ki je slovenskega fanta Šasla oklofotal, je bil od tukajšnje sodnije obsojen na 57 K.

n **Cesarjeva zahvala.** Deželni predsednik Koroške, baron pl. Hein, dobil je od Nj. Veličanstva sledeče pismo: Ljubi baron Hein! Z zadoščenjem gledam na dneve, ki sem jih povodom letošnjih vojaških vaj mogel prebiti v moji koroški vojvodini. Povsod, kamor som prišel, in posebno v glavnem

mestu dežele, v Celovcu, se mi je s pristranim sprejemom dal iznova drag mi dokaz stare, podedovane zvestobe, za katero se najiskreneje zahvaljujem. Z velikim zadoščenjem videl sem v vseh strokah veselo napredovanje. Delavnost tukajšnjih ljudi in domoljubno njihovo mišljenje bosta lepo deželo in razcvitajoče se glavno mesto privedla v stanovitno propevanje in rastoče blagostanje. Vsa temu namenu služuča prizadevanja bodo vedno uživala mojo dobrohotno naklonjenost. Naročujem vam, da to splošno naznanite. V Celovcu, dne 7. septembra 1907. Franc Jožef m. p.

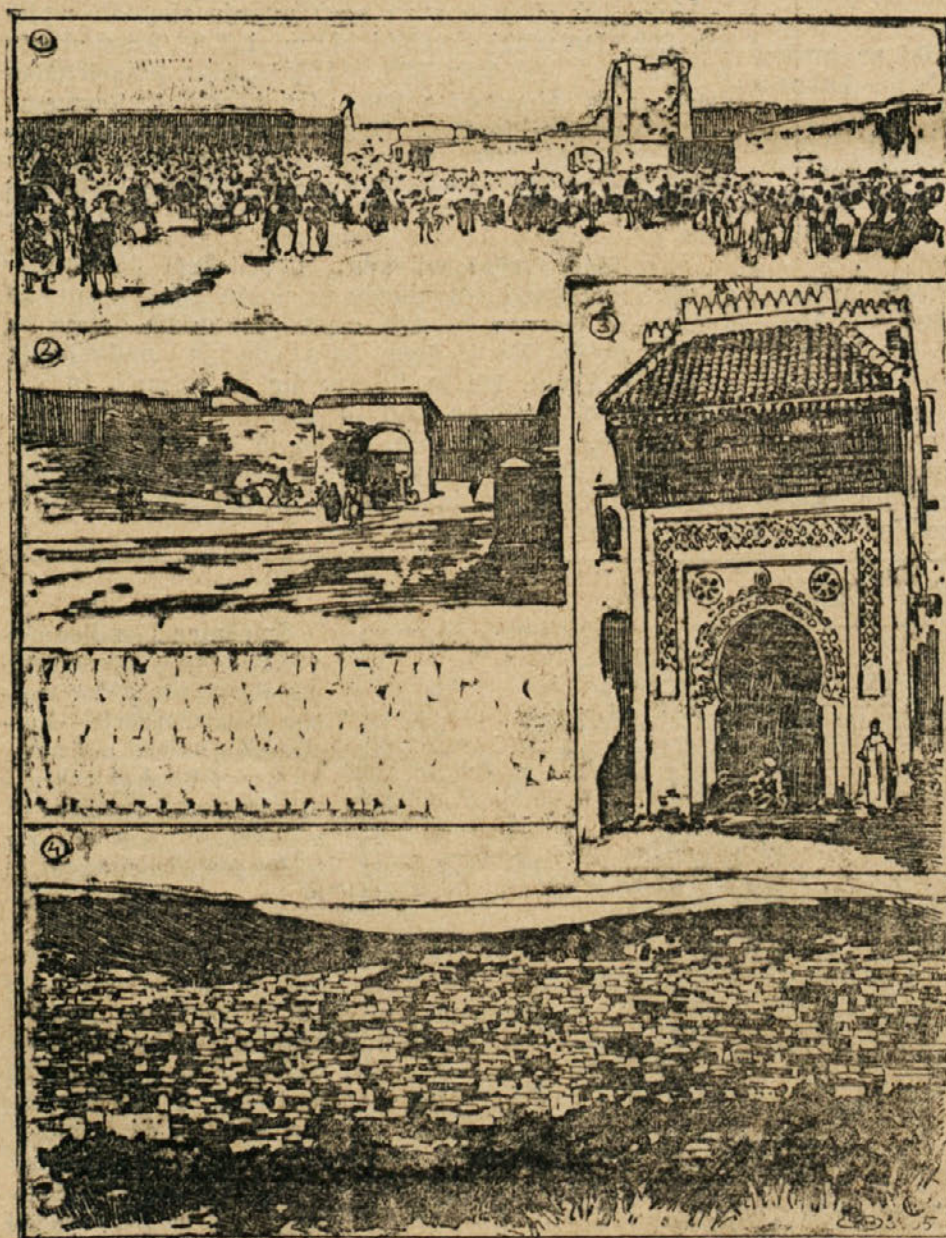
n **Velikovec.** Veliko Vundrovo grajščino v Zg. Trušnjah je kupil za 260.000 kron veletržec Evgen Tamas, ki ima na Štajerskem in Ogrskem velika posestva. — Hvala Bogu! Manevri so končani in z vojaki vred si je tudi ljudstvo oddahnilo. Precej visoko se sicer plačuje kmetom odškodnino, a škoda na polju je, vendar večja, veliko večja, kakor se potravnjuje. — Kjer toče ni bilo, tam letina čudno lepo kaže.

n **Velika nesreča** se je pripetila v hajdiških tovarnah pri Borovljah. Delavcu Janezu Pretnerju je pri Martinovi peči zletelo tekoče železo v obraz. Eno oko mu je takoj izteklo, drugo pa je tako poškodovano, da bo najbrž tudi oslepele.

Nelzmerno bogastvo Judov.

Večino bank v Berlinu, na Dunaju in v Frankfurtu imajo judje v svoji oblasti, pa tudi v drugih mestih ni nič boljše; tako imajo v Hamburgu judje

Revolucija v mestu Fez.

1. Konjeniki pred mestom. 2. Mestna vrata v Fezu. 3. Glavna vrata sultanove palače. 4. Razgled na Fez.

V glavnem mestu marokanskem Fezu vlada veliko razburjenje. Nihče ne ve, s katerim sultanom bi potegnil. Različne stranke se pobijajo na ulici. Čete, katere je zahteval sultan na pomoč v Fez, je Raus-Uli med potom potolkel in razgnal. Ubogi sultan je v svoji palači s svojimi ministri zaprt.

Smešnice. Rajši potres. Po potresu je poslal mestni uradnik svoja dva razposajena dečka prijatelju učitelju na deželo: „Prosim te, sprejmi ta dva fantiča za nekoliko dni, da se razvedrita, ker sta silno prestrašena od potresa.“ — Za par dni piše učitelj: „Vzemi fantiča domov — in pošlji mi rajši potres.“

Odgovorila je. Mestni razposajenci srečajo kmetico z oslom. Vsi jo enoglasno pozdravijo: „Dober dan, oslovska mati!“ — „Tudi vam, dragi moji otroci!“ odgovori ona in gre v mesto.

Zarij se! Ribničan je krošnjarij po svetu s sinom, prišla sta nočit v revno bajtico, kjer ni bilo ne slame ne sena za ležišče — zadovoljita se s trdim ležiščem — samo, da bodeta pod streho. Zjutraj rano, ko se dani ter treba naprej, pokliče oče sina: „Janezek zarij se — zarij.“ — Sin: „Kako se bom zarij, ko je gola dila.“

To je tobak to. Ribničan natlači pipo ljubljanskega tobaka, zapali ter jo mahne proti domu. Pipica mu kmalu ugasne, vendar, ker je bil hud mraz se mu vedno iz ust kadi. Prišedši domu v gorko sobo — hoče pipo na novo nabasati z ljubljanskim tobakom pa vidi da je polna — se veselo pohvali: „To je tobak to! celo pot sem kadil pa še je pipica polna. Še pojdem v Ljubljano po tobak še.“ Ali je šel ali ne, ne vem — ker ga potem nisem več videl.

40 bank, v Lipskem 12, v Monakovem 20, v Hannoveru 30. In v manjših trgovskih in industrijalnih mestih na Nemškem imajo okrog 400 bank in menjalnic. Tudi državne banke hočejo osrečiti s svojim uplivom. V upravnem svetu nemške državne banke so sede Judje Varšaver, Cviker, Berend, Mendelson, Openhajn, Blajhreder, Rotšild in še več drugih. Judovska rodbina Rotšild ima v svojih treh središčih na Dunaju, v Parizu in Londonu največji upliv na razne države. Turčijo, Egipt, Čile, Argentino in Brazilijo pa ima popolnoma v pesteh.

Kako velikansko premoženje ima ta rodbina, se ne da natančno izvedeti. Sam dunajski Rotšild je l. 1901 priznal 11.116.594.672 kron. Ta znesek nese en milijon kron obresti na dan. To premoženje je osemkrat večje kot premoženje vseh cerkev, vseh samostanov, šol itd. v celi Avstriji.

Parizki Rotšild ima francosko severno železnico, ki mu je l. 1900 dala 100 milijonov frankov čistega dobička. Češke in ogrske premogovnike imajo vse judje v svojih rokah. Tudi naš trboveljski premogovnik je judovski. Tu se svetijo imena Bellak, Karafiat, Moric, Vajs in Herc.

Trgovino z žitom, s usnjem, z hmeljem in v obče s deželnimi pridelki imajo večinoma judje v svojih rokah. Kjer torej nese kapital velikanske obresti, kjer je mogoče kaj pribarantati, tam je povsod jud vmeš. Pa mu to še ni dovolj. Tudi naša veleposestva spravlja v svoj žep, ker si hoče kmetičko ljudstvo zaslužiti. Žalosten zgled temu sta zdaj že Ogrska in Galicija, kjer jud ljudstvo neusmiljeno izsesava. Ljudje bi lahko doma živeli srečni in veseli, tako pa se morajo trumoma izseljevati v daljno Ameriko.

Slovenci! Judov ne pustimo med se! Vi, rojaki, ki imate denar, ne pustite, da bi ta svojat kupovala naša veleposestva.

Tu pokažite v dejanju svoje rodoljubje!

Iz drugih slovanskih dežel.

i Nadvojvoda Evgen se je mučil preteklo nedeljo v Ljubljani. Prisel je od orožnih vaj s Koroš-

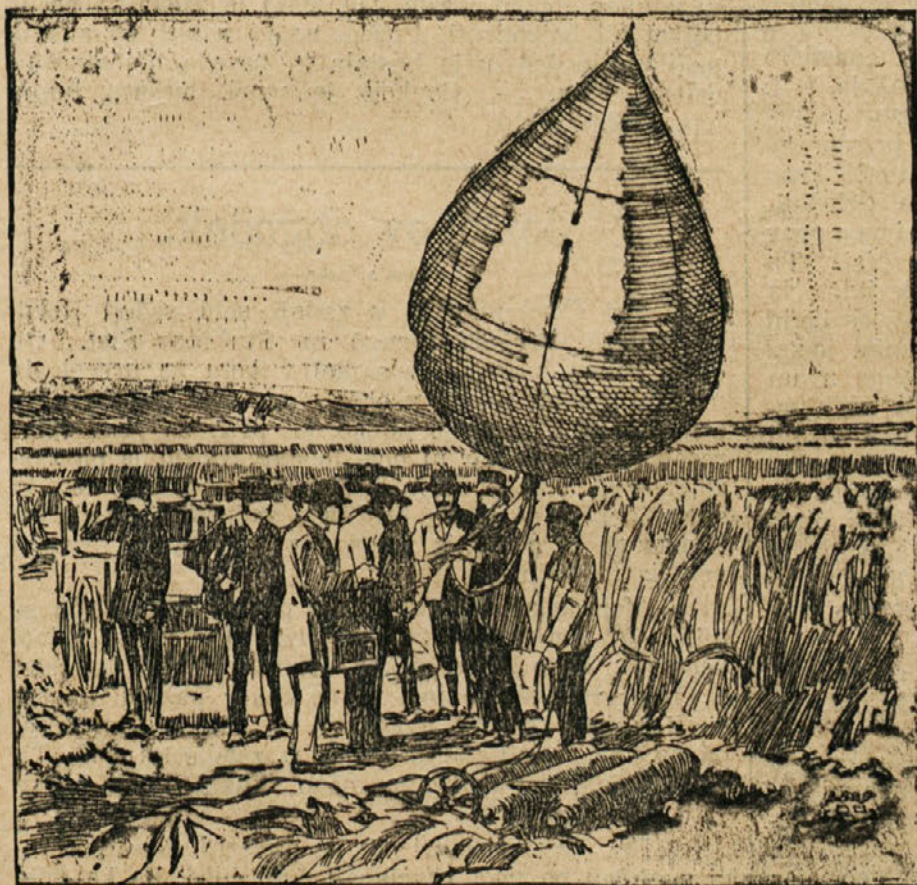
kega z avtomobilom. Zglasil se je najprvo v Križankah v samostanu nemškega viteškega reda. Tu se je pomudil v prijaznem razgovoru z redovniki nad tri ure. Bil je navzoč pri litanijah in se vedel tako spodbudno in vzgledno, da bi osramotil marsikaterega gosposkega človeka, ki se ne upa pripogniti svojih kolen pred Najsvetejšim. Nadvojvoda si je ogledal ves na novo predelani samostan in se jako pohvalno izrazil o stavbi.

i Poroča na smrt obsojenega. V Petrogradu so 3. t. m. obesili one, ki so bili v zaroti proti carju. Eden na smrt obsojenih je prosil, naj se mu dovoli, da se prej poroči s svojo nevesto. Prošnjo so mu uslišali.

i Postopanje Prusov proti Poljakom. V „Gazeto Grudziansko“ se poroča, da je neki poljski kmetič pri Rakonievicah na Poznanjskem kupil 15 oralov zemljišča, na katerem je sezidal skedenj in hlev. Hotel je tudi sezidati hišo za stanovanje, a po sedaj obstoječih protipoljskih predpisih mu tega pruski uradi niso dovolili. Ker je pa izvedel, da ima domači gostilničar voz, kakoršnega rabijo cigani za stanovanje, ga je kupil, zapeljal na svoje posestvo kakih 40 metrov od škednja ter ga je pripravil za stanovanje svoje družine. Nemudoma je prišla pruska politična komisija, toda ni opravila ničesar, ker voz je na kolesih in se more premikati semtertja. V tem vozu ima kmetič dve postelji, železno peč, mizo in nekoliko stolov. Za zimo namerava voz obložiti s slamo in mahom, da bi v njem njegova družina ne zmrznila.

i Živa bomba. Ruski revolucionarji so hoteli razstreliti žandarmerijsko poslopje. Ker je pa vhod skrbno zastražen, določili so nekega zarotnika, da se obleče v častniško uniformo, ki bo podšivana s pikroksilinom (razstreljivo sredstvo) in katere žepi bodo napolnjeni s dinamitom. To naj dotični vžge, ko pride v poslopje. Razstreljivo je bilo tako močno, da bi bilo poslopje v hipu razrušeno. Seveda bi bilo zarotnika pri tem na drobne kosce raztrgalo. K sreči je pa policija za ta napad zvedela. Izdal je namreč krojač, ki je delal uniformo.

Točo uničujoči zrakoplov.

Dosedanji poizkusi razgnati oblake, ki groze s točo vinogradom in žitnemu polju, so bili nezadostni in nezanesljivi. Višino oblakov je težko določiti in rakete in aparati z zračnimi topovi ne delujejo uspešno med oblaki in zato se s streljanjem niso dosegli zaželjeni uspehi. Zdaj sta v Bruselju znana zrakoplovec de la Hault in častnik Marga sestavila balon, ki se ob pretečem šumenju v oblakih in pred nevihto spusti v zrak. Posebna priprava v balonu pokaže spodaj stoječemu opazovalcu, kdaj se balon nahaja med oblaki in v tistem hipu se spodaj na poseben način zažge razstreljivi plin, ki se nahaja v balonu. Učinek je, kakor svedočijo očigledci, velikanski. Oblaki se razprše kakor da bi se razpočili in čisto zadostuje čisto malo naboja, da se nevarni oblaki uničijo.

Smešnica. Francoskemu kralju Ljudevitu XIV. se je neki dvorni norec pritoževal, češ, da mu je neki visoki gospod zagrozil, da ga umori, ker je on iz njega zbijal šale. Kralj je pa noreca potolažil: „Če on tebe umori, bo pet minut pozneje obešen!“ — A norec je odvrnil: „Prosil bi vas, veličanstvo, da bi ga dali obesiti raje pet minut predno me umori!“

Berač (poprosi gospoda za milodar): „Milostljivi gospod, vidite, jaz sem eno nogo izgubil v vojski!“ — Gospod (zamišljen v časopis): „Jaz nisem nobene našel!“

i Poslanec Pišek na Velehradu. Dne 7. in 8. septembra je bil velikanski shod katoliških čeških kmetov in mladeničev na Velehradu na Moravskem. Bilo je okoli 50.000 ljudi navzočih. Pozdrava štajerskih slovenskih kmetov in mladeničev je izročil Cehom naš državni poslanec Pišek.

Razne novice.

r **Lev je ušel.** Velik strah so prestali nedavno prebivalci francoskega mesteca Alberta. Velik lev je ušel iz zverinjaka. Vse je bežalo v divjem kriku v hiše ter zaklenilo in zapiralo vrata. Lev se je ustavil najprej pred neko gostilno; bil je gotovo žejen. Ker pa ni nikogar pričakal, je tekel v velikih skokih k — potoku, kjer se je napil. Med tem so mu bili za petami krotilec in orožniki. Orožniki so se držali v dostojni daljavi, ker jim ni nič kaj ugajal ta lov. Med tem se je postavil lev v kot dvorišča neke hiše ter v družbi dveh rač, ki sta ga radovedno ogledovali, mirno čakal, kaj pride. Prvi se mu je približal pogumni krotilec, mu takoj sedel na hrbtu ter klical orožnikom, naj mu dajo vrvi. Najbližnji orožnik si je trepetaje odvezal pas — vrvi ni imel — ter v desni roki držeč britko sabljo, v levi pas se previdno bližal v velikem ovinku. Pripravljen je bil na grozovit boj z divjim levom. Toda boja ni bilo. Lev si je ogledal sočutno orožnike po vrsti, šel še par korakov k potoku pit ter se je pustil potem odpeljati kakor kak policijski ujetnik.

r **Čuden slučaj.** O nekem čudnem slučaju poroča list „Tribuna“ nastopno: V občini St. Andrea di Lagno je bila te dni neka kmetica imenom Spiccioza ves dan pri delu na polju. Ko je prišla zvečer domov, jej je prišel njen 12letni sin Andrej, ki je bil ves dan sam doma, ves objokan nasproti ter jej pripovedoval, kako je imel prikazen in videl, kako je njegov oče, ki je v Ameriki, umrl in kako sta bili ob njegovi smrtni postelji dve usmiljeni sestri. Prestrašena mati je poklicala zdravnika, ki je dečka preiskal in ga popolnoma zdravega našel. Prihodnjega dne ob 9. uri zjutraj je prejela žena brzovjavo iz New-Yorka s poročilom, da je prejšnjega dne njen mož v bolnišnici v New-Yorku umrl.

r **Pasje pokopališče.** Ljubi čitatelj, tebi se bo čudno zdelo, ko boš čital predstoječi besedi, pa sta vendar resnični. V Parizu na Francoskem je dala l. 1899 napraviti gospa Durand pasje pokopališče. V elegantni francoščini se imenuje tisti kraj: cimetiére des betes — ali po naše: pokopališče za beštije, t. j. pse. Dandanes je tam pokopanih že 4000 psov in nekaj drugih živalij. Stroški za pogreb in prostor za jednega psa znašajo 35 frankov, t. j. okrog 35 kron našega denarja. Kdor si hoče pokopališče ogledati, mora plačati 50 vin. vstopnine. Mnogi psi imajo prav lepe marmornate spominke z različnimi napisl. Tu čitamo imena psov: Bob, Tom, Bižu, Blak itd. Na eni marmornati plošči je napis: Tu počiva veselje in tolažba mojega življenja, na drugem spominku je zapisano: Spoštovanje zvestemu srcu (hommage a un coeur fidele). In tako bi mogli navesti dosti takih napisov. Seveda se na spominkih vidijo tudi dragi venci in ornatniki rajnih štirinožcev. Ali ni to pokopališče sramota človeškega rodu? Koliko revežev se pokoplje brez vsake slovesnosti! Koliko ljudi nima niti križa na grobu, tu pa se stavijo živalim dragi nagrobni kamni! Pač čim manj imajo ljudje Kristusove vere, temveč imajo prazne in pasje vere v svojih srcih!

r **Božična socialistična država** — ali suh in vlažen travnik. De 12. julija je poslanec Bielo hlavek v državnem zboru med nepopisnim smehom pripovedoval to-le dogodbo: V nemški Libavi na Češkem je nek socialistični agitator na zborovanju razlagal socialistični program in je med drugimi rekel tudi te le besede: Ce bomo mi izvoljeni, bo vse naše, kar vidite okrog sebe. Cez štirinajst dni pride geometer iz tisti kraj. Nek tkavski pomočnik ga vpraša: Kaj bočete tukaj že merili? Geometer, ki ni ni slutil,

na kaj vprašanje meri, je rekel: Da! No, potem bi pa prosil, je rekel tkavec, da meni odmerite suh, in drugim pa vlažen travnik. Taka je socialdemokratična enakost v dejanju, sama hoče imeti suh, bližnjemu pa privoži vlažen travnik. Poslanec Bielo hlavek je rekel, da priseže, da je ta dogodba resnična.

r **Bogastvo socialističnih voditeljev.** Socialni demokrat Vaillant (Vejan) je rekel v francoskem državnem zboru, da ne bo glasoval za proračun. Tu mu zakliče sodrug Boulard (Bular): Vi ste sami kapitalist, na leto imate dohodkov štirideset do pedeset tisoč frankov in zdaj se zopet podedovali 600.000 fr. Jaures (Žore) ima en grač, Royer (Roaje) je veleposelnik, Berteaux (Berto) ima milijone, Millerand ima več hiš. Vodja nemških socialističnih demokratov Bebel si je dal v Švici zgraditi prav lepo vilo, Singer je milijonar in fabrikant. Svoje delavce slabo plačuje. Arons je sorodnik Bleichröderja, najbogatejšega Juda v Berlinu. Tako premoženje imajo tisti, ki pravijo, da se mora vse razdeliti. Naj sami razdele najprej svoje premoženje, potem bomo vsaj videli, da resno mislijo.

r **Napač na vlak.** Blizu Straussberga na Nemškem se je dogodila velika železniška nesreča. Neznani zlikovci so pobrali iz šin v dolgosti 15 metrov vse vijake ter tir porinili za po čevlja v stran. Skočilo je s tira devet voz, ki so se prevrnili vsi na stran; popolnoma sta zgorela jedilni voz in voz drugega razreda, ki je bil k njemu pripet. Lahko ranjenih je bilo 11 oseb. Načelnštvo berlinske policije je razpisalo nagrado 2000 mark onemu, ki bi zločinca odkril. Baje so zločin izvršili anarhisti, mened, da se v vlaku vozi visok ruski vojaški dostojanstvenik.

r **Beseda „bojkot.“** Gotovo bo čitatelje zanimalo, da izvedo, kako da je nastala beseda bojkot. Beseda bojkot prihaja od nekega angleškega kapitana, ki se je zval Boykott. Ta kapitan je upravljal posestvo nekega grofa na Angleškem. Radi svoje uprav pretirane strogosti ga je vse bližnje prebivalstvo silno sovražilo ter ni hotelo priti z njim v nikako dotiko. Nihče ni hotel od njega kupiti, niti mu kaj prodati. Z vojaškim spremstvom mu je bil doveden letni prihod, tega so strogo čuvali, a tudi kapitan sam je moral imeti spremstvo, kadar je hotel iti v kako drugo mesto. Od tedaj je nastala beseda bojkot ali bojkotirati. Pričeli so jo rabiti ob sličnih prilikah in kmalu je postala ta beseda običajna po celem svetu. — Boykott je umrl meseca junija leta 1897.

Jozlekov dogodek.

Cena x Vrha.

Pri Čepurniku so v zadnji sobi sedeli Korunov Blaža, krolasti Jernač in Skrbinov Štef. Ob onem koncu nize pa je slonel v kotu že precej siv možiček; imeli so ga v obče samo za Jozleka. Počasí je vlekel iz svoje pipice, ali prav za prav samo recelj je grizel, ker ni imel tobaka. Poleg je pa zvesto poslušal, kako se je ona trojica menila o tem in onem, dokler ni padla beseda o večnem vladarju peklenškega brezdnja in vrhovnem poveljniku svojih vrlo izvežbanih čet.

Moj dedek so pravili, je povzel Blaža, da so njihovega starega očeta brat večkrat otrokom pripovedovali, kako jih je nekoč ob polnoči kar dvanajest skakalo prek skakalnice, ravno kakor pastirji na pašu. Kar naenkrat pa, da je bil že trinajsti pri onih, pa da niso vedeli, ali je prišel iz zemlje ali kod. Tisti trinajsti je pa tako mogočno skakal, da je bil videti prav spočinjen!

Da, da, moj stari oče po materni strani so tudi svoj čas po noči zavriskali pred hišo. Pa kaj mislite? Takoj je zadaj za hišo začelo vriskati tako glasno in tako živje, da jih je zorn oblatavala. Po bli-

kovo je prišlo tisto ono bližje. Samo tako srečni so še bili oče, da so lahko ušli v hlev pod jaslji. Zdaj pa je že spaček gledal skozi okno. Oni so pa začeli trepetati in so zlezli kravi pod križ. Tam pa zlodej človeku ne more nič, je primeknil krofasti Jernač.

E, pa tako hudo mu pa le menda ne gre, kakor pravijo, da je tako dobre volje, modruje Korunov.

A čudno pa je, je rekel Jernač, naši stari so ga tolikokrat videli, ga slišali in imeli tudi z njim opravka, a zdaj se nič več ne sliši o njem.

Veste, repar je že star postal, pa ga norci ne silijo več, se je oglasil mladi Škrtač, ki je ravno prihajal.

Fantje, je svaril Jozlek, pustite ga pri miru, če ne, pride; potem bo pa joj!

Pa ne bo, Škrtač na to, med kristjane ga ni na pregled.

Kaj, žabuh smrkavi? Čakaj, čakaj, da se boš posušil za ušesi, potem pa govori, potem že, zdaj pa tiho! Jaz nisem letošen ali lanski, jaz vem, kaj da znam, je dejal Jozlek razjarjen.

Kaj pa vendar veste, Jozlek?

Da sem ga sam videl.

Koga, ha-a?

E, koga — cepci! Vraga, no!

Kaj, videli ste ga?

Pošteno, na lastne oči! pa še metal sem se z njim!

Oho, pa res? Kje pa? Kdaj?

Le rahlo, fantiči; ali vam bodo noge drgetale in se šibile, ko bom to razlagal.

Hitro, Jozlek, no!

Ne govorim drugače rad o tej dogodbi, pa če mira ni, moram.

Vzel je pipo iz ust, pljunil in dejal lep zvalek čika v usta.

Hm, ona leta sem pač jaz tudi rad včasih vrgel puško na ramo in hajdi na planine. Sem si pač delal korajžo, no, kaj bi.

Nekoč — pred Jurijevim sem že zvečer šel v gore na Kozjo plan, da bi bil na vse zgodaj že tam. Na Kozji ni bilo nikoli kloštra, v njem pa ne pobožnih menihov ali nun, to itak ve vsak. Saj še stari ljudje danes pravijo, da je pod Kozjo — pekel.

Svoje dni sta pa stanovala tam gori tudi dva mlada človeka, ki neki nista vedno rožnega venca molila. Ko pridem torej k Ragnetovi koči, se je bilo že čisto zmračilo. Rad nisem tam ostal, kajti odkar je Jurak v njej umrl brez križa, brez žegnane vode, brez sveče in brez vsega, ni nekaj, kakor bi moralo biti. Molil Jurak ni, klel je pa, da je bila vsa trava krog koč posmojena.

Pa vendar grem v koč, pojem nekoliko špeha, izpijem malo žganice, se pokrižam ter ležem na klop pri peči — pest pod glavo. Kar naenkrat pa — malo sem že dremal — se zbudim. Groza! Žvižgalo je zunaj in švištelo, da mi je čisto drugače postalo.

Kaj je, Kdo si? sem zaupal na pragu.

Hu-u-u-ik, hua-a-ak, h-r-r-r-č, ps-s-s! je odgovorilo, nisem vedel, ali je ogrsko ali nemško. Italijansko ni bilo, tisto se lepše čuje.

Tega ne zastopim, povej po naše, kaj bi rad! Zdaj se je tako odurno nasmejalo, kot da zaženejo orglje na koru kašljati, ko jim pohaja sapa.

Hotel sem se strahoma obrniti; joj, da bi te čuk! Da si še misliti nisem mogel, me je že nekaj šodenilo — vzadi. Obrnem se zopet proti vratom. Komaj da zagledam par ognjevitih oči, me je že nekaj butnilo v želodec. Postal sem trd kakor bukov štor.

Surovina, pravim, grda, kaj hočeš od mene tmeti?

Tvojo dušo!

Prismođa ukajena, glej, da se pobereš!

In zopet me je nekaj žoknilo, zdaj pa v trebuh, da se mi je kar kolecati začelo. Segel sem hitro v kropivnico — potisnil me je že čisto v hišo — a bila je suha kot lastovičje gnezdo. Kaj sem hotel. Vrgel sem jo spaku v čelo. A zdaj sem si še-le naredil.

Žvižgalo je kakor mašina pri Bistriki in sopihalo kakor v Sternbergerjevi fabriki.

Naenkrat ga pa zgrabim za rog; roke me še danes skelijo. Ti milo srce, kakš me je po koži nosilo. Mislim sem, da me zanese tja dol v Dravino.

Brani se, Jozlek, sem rekel sam pri sebi, le brani se!

Da bi ga bil vsaj za hlačnice spodaj prijeli mogel, potem bi se bila stvar obrnila. S tem namenom izpustim rog, glej ga no, zdaj sem pa že imel kosmati rep v rokah.

Tako, črna kuga, zdaj bova pa plesala. Kaj hočeš, štajriš ali bolcer?

Zdirjala sva skozi vrata pod nočno nebo, on naprej, jaz pa za njim, dvajsetkrat ka-li okrog koč, kakor Izraelci krog zlatega teleta. Parkrat se je nevoljen obrnil, a priložil sem mu je po gobcu, da je začel kihati kakor rajni Strešnik; kateri izmed vas ga je poznal, ve, kako kihanje je to bilo.

Potem sva pa plesala dalje in dalje, da se je vrtela koč in gorski vrhi in zvezde. Naposled se je pred menoj onemogel zgrudil na tla.

Tu ga imaš, ti peklenšček. Prijel sem zloдея in ga vrgel raz pečino pred koč. Rahlo je še zatulil, potem jo je pa pobrisal.

Kako dolgo je že tega? se je oglasil Škrtačev čez nedolgo.

Kaj bi rekel, je pač že od tega — tako-le — petnajst let!

Petnajst let? Bo že tako, bo že. Tistokrat sem hodil že tretjo veliko noč v šolo, pa sem imel velikega koštruna. Nekoč pa se mi je izgubil, da ga dolgo ni bilo. Jagrov Tina ga je na Kozji planini videl in res smo ga čez nekaj dni našli mrtvega pod pečino.

Vse se je zakrohotalo.

Kaj? je zarohnel Jozlek, urh zeleni! Misliš, da ne morem razočevati koštruna in vraga? Z vragom sem se, pa mir besedi.

Kaj tač majhen sem može!
Da sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinovo kavo pil.

Prisna samo v izvornih savojih z imenom Kathreiner.

Nihče naj bi ne pil močno razburjajoče srnate kave nemešane!

Kathreinerjeva Knelppova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speli zdravje.

Otroci bi bila vama le nasajati! Kathreinerjevo kave.

Pozor! **Boalnemu zdravje!**

Čitaj! **Slabemu moč!**

Pakraške želodčne kapljice

Pakraške želodčne kapljice delujejo iz vrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, izganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo zoper bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni kmečki in meščanski hiši. Naj vsakdo naroči in naslovi:

Peter Jurišić,
lekarnar v Pakracu št. 100
Slavonija.

Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cenaje sledeča (franko na vsako pošto):

12 steklenic (1 ducat) 5 K, 24 stekleniče (2 ducata) 8 K 40
36 stekleniče (3 ducati) 12 K.

Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel:

Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih katarik. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):

2 originalni steklenici 3 K 40 v 4 originalne steklenice 5 K 90 v
6 originalnih steklenic — K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom: 620 25

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Društva!

Pristopajte h Krščansko-socialni zvezi!

izgotavlja hitro in po ceni tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Tiskovine

Čitaj! Maročil! Ne bo ti žal.

Zahtevajte

zastonj, da se Vam pošlje ilustrirani seznam z nad 1000 slikami.

St. 865. Srebrna damska remontar ura gl. 3'50

St. 822. Srebrna remontar ura za gospode 3'50

St. 887. Srebrna anker ura, 15 kamenov, gl. 5, dvojni pokrov gl. 6'50

St. 841. Srebrna anker ura, dvojni pokrov, 15 kamenov, zelo močna gl. 7-9'50

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni sveti nazaj.

Anton Kiffmann,

Slika 1 pol nar. vellosti. največja zaloga ur srebrnine in zlatega blaga. Eksperti v vse dežele.

Maribor M. 6, Štajersko.

Marijine kapljice.

Te kapljice se rabijo za vse notranje in zunanje bolezni — to je do sedaj najbolje hišno zdravilo, ki izvrstno deluje in pomaga v mnogih boleznih. Osebito deluje izvrstno proti protinu (gihtu), reumatizmu, bodanju, trganju, glavobolu, zobobolu, prsobolu, kašlju, prehlajenju, sušici, jetrni in bubrežni bolezni, želodčni in črevesni bolezni, napihavanju, grču, zgagi, proti bljuvanju itd. Krepi živce in telo, torej neobhodno potrebno za vsako hišo.

Imam tisoče zahvalnih in priznalnih pisem.

Delujejo izvrstno in zanesljivo. — Dobrega in ugodnega okusa so, tako, da jih vsak rad vzame in tudi otroci.

Cena je franko na vsako pošto: 765 (10-10)

12 stekleničic (1 tucat) 5 K, 24 stekleničic (2 tucata) 8'60 K
36 stekleničic (3 tucate) 12'40 K.

Manje od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Prosim, da se naročuje samo od mene pod naslovom:

Ljekarna k zlatemu orlu, Pakrac, Slavonija.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

zavaruje

1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
2. Proti prelomom zvonove, in
3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12-7